

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 10. Pœnitentia grata angelis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Vincenti dabo manna absconditum. Apoc. 2. 17. Manna absconditum est Iesus, qui pœnitentes, & agonizantes, in solitudine Mundi, & in certamine carnis, prælibatoriâ quâdam, & dispositoriâ suavitate refecit, & oblectat, S. Bernardus l. 49. art. 3.

Ex Patribus, & aliis.

Nulla melior est voluptas, quàm emendatæ gratia conscientia. S. Ambros. l. 2. de Abraham. c. 11.

Omni homini converso ad Deum mutatur delectatio, mutantur delicia: non enim subtrahuntur, sed mutantur. S. August. in Ps. 74.

O quàm suave mihi subito factum est, carere suavitatibus nugarum; ut, quæ modò amittere metus erat, jam dimittere gaudium foret. Id. l. 9. Conf. c. 1.

Nulla res adeò jucunda, ut lætus secundum Deum. S. Chrysost. l. 24. in ep. ad Eph.

Bonum est, semper flere, maximè autem tempore noctis; quando nullus est, qui hanc admirabilem voluptatem excutiat; sed licet volenti eâ liberrimè expleri, qui ejus, quod sciunt, dico, fecere periculum; quantam lætitiâ habeant hi fontes lacrymarum, S. Chrysost. in Ps. 6.

Securus esto: non Isaac, sed aries, morietur: non peribit læticia, sed contumacia. S. Bernardus l. de verb. Petri: ecce nos reliquimus omnia.

Sit suavis, & dulcis, affectui tuo D. Iesus, contra malè utique dulces vitæ carnis illecebras; & vincat dulcedo dulcedinem, quemadmodum clavum clavus expellit. Id. l. 20. in Cant.

Multi abominantur, & fugiunt, pœnitentiâ; crucem quidem videntes, sed non etiam unctionem. Vos, qui experti estis; ecce scitis, quia verè crux nostra inuncta est; & per gratiam Spiritus S. adjuvantis, suavis, & delectabilis; est pœnitentia nostra; & ut ita dicam, amaritudo dulcissima. Idem l. 1. in Dedic. Eccl.

Quantum in se dulcoris habet pœnitentia! quam est suavis! eò maximè, quia suavis est Dominus noster; malè à nobis commissorum facillè immemor, benignus, miserator humani generis; imò animarum nostrarum amantissimus, modis omnibus prospiciens nostræ omnium salutis: &c. S. Antiochus Abb. hom. 77.

Nulla in hac vita dulcedo nobilior, quàm deslere peccata. Et mirò quòdam modò agitur, quòd fletus dulcis est miseris: & pœnitentibus verè lacrymis guttula sint dulcedinis. Sim. Cass. l. 13. c. 1. de Pass. Salvat.

§. X.

Pœnitentia grata Angelis.

Gaudium erit coram Angelis. Luc. 15. 10. Gaudium ex tua conversione asserere velis cœlesti exercitui, S. Ephrem l. 1. de pœnit.

Festum excitat Deo pœnitentia: quoniam & cœlum movere ad epulas, & Angeli lætantur, dum pœnitentia ipsos invitat ad prandium;

cunctique cœlestes ordines epulantur, per pœnitentiâ sese recreantes. S. Ephrem de pœnit.

Gaudent in conversione ex pœnitentia peccatorum salutem hominum scientes: lacrymæ pœnitentium vinum eorum, S. Bernhardus l. 30. in Cant.

§. XI.

Pœnitentia motiva ex mysteriis Salvatoris.

Num. 1.

Incarnatio, Nativitas.

Quid prodest, si in illa tantum carne, quam de Maria suscepit, dicam venisse Christum; & non ostendam etiam in hac mea carne, quòd venerit. Ostendo autem ista demum; si, quem admodum prius exhibui membra mea servire iniquitati ad iniquitatem, nunc ea convertam, & exhibeam servire justitiæ ad Sanctificationem. Orig. hom. 3. in Gen.

Age pœnitentiâ: hoc tibi prædicat stabulum istud, hoc præsepe clamat, hoc membra illa infantilia manifestè loquuntur; hoc lacrymæ, & vagitus, evangelizant. S. Bernardus l. 2. in die Nat.

Num. 2.

Eucharistia.

Per aliam viam reversi sunt in regionem suam. Matth. 2. 12. Ex Bethleem domo panis. Naxera in Appendiculo de Sac. Euch. §. 2.

Notandum est, quòd cum irrationalis creatura, scilicet panis, per Verbum Dei, & Spiritum ejus, in melius convertitur; quanta sit peccatoris duritia, qui multis verbis, & Spiritus S. circa se operationibus, ad conversionem non reducit. S. Albertus M. l. 12. de Euch.

Num. 3.

Passio, mors, Christi.

Consurrexit Cain adversus fratrem suum Abel, & interfecit eum. Gen. 4. 8. Ajunt Judæi, protoplastes non deslevisse peccatum suum, quoad ipsi Abelem mortuum viderunt: tunc enim verò in tam deformis filii sui, olim speciosissimi, cadavere, sceleris sui, quò mortem induxerant, gravitatem pensasse. Mors Christi vel eò nomine deslenda; quòd per peccatum nostrum inducta sit; & eam nos commemoramus; dum Sacrosanctum Christi Corpus in pectus nostrum, velut in sepulchrum, immittimus. Doultreman de am. lib. 1. c. 4. Sect. 11.

Tollat crucem suam. Matth. 16. 24. Nam meam non poterit; gravissima est enim; & quam nullius puri hominis humerus portare sustineat. Non meam injungo, sed tollat suam, levem, facilem, portabilem. Non peto sanguinem à te, ô Christiane miles; non vulnera non, non tormenta, non spinas, & verbera, quæ pro te ipse passus sum: age pœnitentiâ pro peccatis tuis; & sufficit mihi. S. Thom. Vill. conc. 3. de uno M.

Non 3

Tristis